Juha Larikka

HOKKU

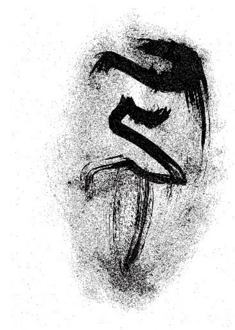
II

HOKKU II

Juha Larikka

HOKKU II

runoja

Kannen suunnittelu: Juha Larikka

Sisuksen taitto ja kuvitus: Juha Larikka

Julkaisija: Juha Larikka – Helsinki, Suomi

Merjalle

LICERIA & CO

EMME SAA ANTAA KESKENERÄISYYDEN KUKISTAA MEITÄ. VALAISTUKAAMME VIRHEISTÄ!

Comment with your questions below and we will answer them as soon as we can!

@reallygreatsite

**METSÄSTÄ VOI TUODA KOTIIN
VAIN KUOLLEITA KUKKIA.**

RAKKAUS EI OLE MUISTOMERKKEJÄ.
RAKKAUS ON JÄÄHYVÄISIÄ.
RAKKAUS ON INTOHIMO
NÄHDÄ MAHDOLLISUUS.

RAKKAUS ON KAMELI TÄYNNÄ
KYLTYMÄTÖNTÄ JANOA.
SIKIÖASENNOSSA
HOHDAMME
TOISTEMME UNISSA.

**SANAT TUHKAA,
PYSYVÄÄ ON VAIN
SIELUJEMME UNET,
MUISTI,**

**JOKA HAJOSI
TOMUKSI TÄHTIIN.**

HUONEISSA ON MUSTAA
AAVEET: ESI-ISÄMME-ÄITIMME
PAIKALLA

LIIKKUMATTA

HUONEISSA, HETKISSÄ
MEIDÄT PUHDISTETAAN
HEIDÄN SIELUJENSA
MUISTISSA

**PAPERILLE
KIRJOITETUT SANAT
OVAT ARPIA.**

**KIRJOITTAMISEN
SORMENJÄLKIÄ.**

**TOISINAAN
LINNUT PUDOTTAVAT
LUUNSA**

**JATKAVAT MATKAANSA
SIELUNSA LENNOLLA
HILJAISUUDESSA.**

MINÄ EROTTELEN
SUURIA JA PIENIÄ TUNTEITA.

PANEN PÄÄNI HIRTTOKÖYTEEN,
JONKA TOISESSA PÄÄSSÄ
ON SILMUKKASI.

JUOKSEMME ERI SUUNTIIN.
TUNNETTA PAKOON.

MISSÄ MINÄ ELÄN NYT?

PIDÄN IHMISIÄ KÄDESTÄ KIINNI JA ITKEN.

YKSINÄISYYDEN KUOLEMA — SINÄ, RAKKAUTEMME

KAIKKI RAKKAUS TAPAHTUU VAIKENEMISEN RAJALLA

KYYNEL ON RAKASTUNEEN SORMUS.

KUN KULJEN METSISSÄ
KUUNTELEN PIMEYDEN LINTUJA
TAUKOMERKKEJÄ MAAILMASTA

TULEN MUUTTUMATTOMAN
HUONEESEEN

ELÄN TOTTUNEESTI
KOKO KUOLEMAN AJAN

MELKEIN VALMIIT
KUKOISTAVAT

EIVÄT SEISO PEILIN EDESSÄ
IHAILEMASSA
ARPIAAN

RUNO ON VIERAS IHMINEN
JOKA TULEE KYLÄÄN

ISTUU VIERELLÄSI.

**SUOJELUSENKELI
TULI KYSYMÄTTÄ
ANTOI OLLA HETKEN
PUKI HAARNISKANSA
PÄÄLLENI**

**KÄSI PIIRSI SIELUN
METSÄNREUNAAN.
JÄNIS.
KUUNTELEEKO SE
MINUN HENGITYSTÄNI?**

SEREMONIA

MAKAAN SÄNGYLLÄ
KIRJOITAN RUNOA.
SITÄ AINOAA
MITÄ HETKI ELÄMÄSSÄ
MERKITSEE.
KYNTTILÄNLIEKKI, MUOTOKUVASI.
YÖ, YKSINÄISEN LUOSTARI
HEIKOT HÄLYÄÄNET.
YÖLLÄ OLEN RAAKILE.
RUKOUSNAUHA KÄDESSÄ KULJESKELEN
JA PIRSKOTAN PYHÄÄ VETTÄ
MAAILMAASI.

SINÄ LASKET MINUT SYLIISI
KOSKETAT OTSAANI
KARHUN KÄSIÄ

PIENEN KARHUN

TUULESSA KAATUVAN KÄMMENEN

SURU
SE ON AINA
LIIAN NOPEA
KUN SE TULEE
JA LIIAN HIDAS
KUN SE
MENEE

KYNISSÄNNE VAIENNEET
LOPPUUNPALANEET
TEISTÄ LOISTAA VALO MERKKIEN KIELI

MIKSI TAAS KESÄSSÄ
ODOTAN LUMIKIVIÄ
HIIRENKORVIA
LUMIHIUTALEITA
OLEN TYHJÄ RIVI
RUNOSSA KIKOO
NIKKI HOKKU

MÄNNYNRUNGOSSA NYRKKI KASVUN PEUKALO LYHYT KIRJE METSÄN OLENNOILLE

SAMMALKIVEN KUKKAROSSA MYYRÄN HUVILA.

**KUN
KIRJOITAN
SUUNNISTAN
SIELUUNI.**

MENEN NUKKUMAAN
KAIKEN OLEVAISEN KANSSA
HERÄÄN YHDESSÄ

JOTTA VOISI NÄHDÄ

ON KULJETTAVA SOKEASTI
OMA TIE

TULTAVA TIELLE
VALITUKSI

NÄIN UNTA HAUTAJAISHIIRESTÄ. JUUSTOTON MUISTOTILAISUUS TAPPOI SEN. HIIRENLOUKUSSA OLI SUKLAAPALA HAUDANKAIVAJAN SINNE LAITTAMA.

VAIKENEMISTA SOPII

PELÄTÄ JA USKOA.

PIENEN LINNUN LUMEN
ALLE HAUTASIN
KUUTAMOSSA

SATOI LUNTA

PIENI LINTU NUKKUU
JA ON VAPAA

SUUDELLA
OLLA VANKI
HÖYHEN MÄRKÄ
MÄEN RINNAT VIHERTYVÄT
KESÄÄ RAKASTELLESSA

OI MAAILMOJEN ALUN
KUJEILUJEN RIEMUA
HUONOSTA ALUSTAAN
HUOLIMATTA
LOI JUMALA ESTETIIKKAA
KYLKILUUSTA.

**SINÄ TARVITSET
TUORETTA HIEKKAA
JALKOJESI ALLE.
SINÄ TARVITSET
AITOA PUHETTA
LEPPYMÄTTÖMÄN
VAKAAN TOTUUDEN
YKSISUUNTAISEN TIEN
JOKA ON SANANLASKUJA**

MINÄ HERÄÄN JOKAPÄIVÄ KUUNTELEN ASKELTENI ÄÄNESSÄ PIKKUVELJEN MATKAKERTOMUSTA

RUNOILIJA EI TEE KEVÄÄLLÄ MITÄÄN.
KEVÄT ON HÄMÄYSTÄ.

RUNOILIJA KIRJOITTAA KEVÄÄSTÄ
HÄMÄTÄKSEEN
OSAAVANSA KIRJOITTAA.

YÖPERHOSTEN LAULUÄÄNI ON ÄÄNETÖN UKKOSMYRSKY.

HARHAILLESSA EN ETSI MITÄÄN.
OLEN PERILLÄ KOKO AJAN.

ENTÄ JOS VIHREÄLLÄ NIITYLLÄ TAPETAAN IHMINEN, JOTA RAKASTAT.

ONKO SE KAKSIKIELINEN HILJAISUUS?

ENTÄ JOS IHMINEN KÄVELEE TOISEN LUO JA SUUTELEE LUVATTOMASTI.

SUUTELEN HEINÄÄ SINUN HIUKSISSASI
SUUTELEN JÄRVEÄ JOTA OLET UINUT
SUUTELEN LEIPÄÄ JONKA OLET SYÖNYT
SUUTELEN KIRJAA JONKA OLET LUKENUT
SUUTELEN TUULTA MEISSÄ

AIKASI
KUNNES PERHONEN LENTÄÄ OHITSE
ISKEE SIIVILLÄÄN SIELUN MATKAAN